

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 372/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 9/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. novembra 2006 doručená sťažnosť V. S., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 9/05.

Sťažovateľ uviedol, že 1. februára 2005 predložil okresnému súdu žalobu o náhradu mzdy. Podaním zo 7. februára 2005 navrhol rozšírenie žaloby o preskúmanie právoplatnosti „Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 1. januára 1982“. Okresný súd uznesením z 11. februára 2005 pripustil zmenu návrhu. Podaním z 29. marca 2005 okresnému súdu navrhol spojenie vecí so sp. zn. 13 C 11/98. Podaním z 30. septembra 2005 doplnil odvolanie zo 16. júla 2005 vo veci návrhu na spojenie vecí. Sťažovateľ ďalej uviedol, že vo veciach vedených pod sp. zn. 26 C 9/05 a 13 C 11/98 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť, ktorú opakoval 9. augusta 2006.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 9/05 porušil jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk a trovy právneho zastúpenia.

Sťažovateľ taktiež požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu, že je dôchodcom a je ťažko zdravotne postihnutý.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde““) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 9/05.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľ 1. februára 2005 podal okresnému súdu návrh, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 2 899 825 Sk s príslušenstvom.

Dňa 7. februára 2005 sa sťažovateľ domáhal rozšírenia návrhu i o určenie platnosti pracovnej zmluvy.

Uznesením z 11. februára 2005 okresný súd pripustil zmenu návrhu.

Dňa 7. marca 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k návrhu.

Dňa 13. decembra 2005 sťažovateľ žiadal spojenie vecí vedených pod sp. zn. 26 C 9/05 a 13 C 11/98 na spoločné konanie.

Dňa 14. decembra 2005 zákonný sudca vydal pokyn na pripojenie spisu v inej veci vedenej pod sp. zn. 13 C 11/98 (táto vec sa nachádzala v odvolacom konaní).

Dňa 30. septembra 2005 sťažovateľ listom (k sp. zn. 13 C 11/98) opätovne žiadal spojenie vecí, ktoré spolu súvisia.

Dňa 13. decembra 2005 sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietáhy v jeho veciach.

Listom sp. zn. Spr 2577/05 z 3. januára 2006 sťažovateľovi odpovedala podpredsedníčka okresného súdu, ktorá uviedla, že sťažnosť považuje za nedôvodnú.

Dňa 8. júna 2006 sa sťažovateľ listom adresovaným Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) k sp. zn. 9 Co 334/05 domáhal rozhodnutia vo veci a rozhodnutia o spojení vecí.

Dňa 9. augusta 2006 sťažovateľ opätovne urgoval skončenie veci vedenej okresným súdom.

Ústavný súd zistil, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 26 C 9/05 došlo k žiadosti o spojenie konania s inou vecou vedenou pod sp. zn. 13 C 11/98, kde však prebiehalo odvolacie konanie na krajskom súde. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti nenamietal konanie na krajskom súde, ústavný súd je však podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. V konaní okresného súdu ústavný súd zistil obdobia, ktoré možno kvalifikovať ako obdobia prietáhov.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03 a iné).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietáh v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03).

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (a čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04).

Aj keď postup okresného súdu nebol celkom bez priet'ahov, ich intenzita s prihliadnutím na ostatné okolnosti prípadu nedosiahla úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a nevylučuje definitívne možnosť prejednávania predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

S ohľadom na tieto skutočnosti ústavný súd už bez ďalšieho neskúmal žiadosť s'ťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd s'ťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2006